

132

USTAWA

z dnia 16 czerwca 1988 r.

o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady funkcjonowania terenowych organów władzy i administracji państwowej.

Art. 1. W dekreście z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) w art. 2:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendanta wojewódzkiego straży pożarnych powołuje i odwołuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego spośród funkcjonariuszy pożarnictwa, w trybie określonym w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1985 r. Nr 14, poz. 60, z 1986 r. Nr 47 poz. 227, z 1987 r. Nr 14, poz. 83 i Nr 33, poz. 181, oraz z 1988 r. Nr 7, poz. 54). Powołanie kome-

danta wojewódzkiego straży pożarnych wymaga porozumienia z Komendantem Głównym Straży Pożarnych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendanta rejonowego straży pożarnych mianuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego spośród kandydatów przedstawionych przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych.”,

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Odwołanie ze stanowisk, o których mowa w ust. 3, nie powoduje rozwiązania stosunku służbowego. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo powrotu na stanowisko równorzędne ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem.”

Art. 2. W ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przeciwpożarowej stopnia wojewódzkiego jest komendant wojewódzki straży pożarnych.
2. Komendant wojewódzki straży pożarnych wykonuje swoje zadania przy pomocy komendantów rejonowych straży pożarnych i podległych im zawodowych straży pożarnych.
3. Komendant rejonowy straży pożarnych wykonuje zadania operacyjno-techniczne ochrony przeciwpożarowej w rejonie obejmującym obszar jednej lub więcej jednostek podziału terytorialnego stopnia podstawowego.
4. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego określają organizację komendy wojewódzkiej straży pożarnych w trybie przewidzianym w przepisach wydanych na podstawie art. 141 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1985 r. Nr 14, poz. 60, z 1986 r. Nr 47, poz. 227, z 1987 r. Nr 14, poz. 83 i Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 7, poz. 54).
5. Tryb powoływania komendanta wojewódzkiego i rejonowego straży pożarnych regulują odrębne przepisy.
6. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji określi, w drodze rozporządzenia, siedziby i terytorialny zasięg działania komend rejonowych straży pożarnych.”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. 1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego może do wykonywania określonych czynności operacyjno-technicznych ochrony przeciwpożarowej powołać komendanta gminnego straży pożarnych.
2. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia podstawowego do spraw ochrony przeciwpożarowej może — na zasadach określonych w art. 137 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 18 ust. 4 — powierzyć komendantowi rejonowemu straży pożarnych prowadzenie niektórych spraw należących do jego właściwości.
3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady powoływania komendantów, o których mowa w ust. 1.”

Art. 3. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. Nr 8, poz. 46) art. 6 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6. 1. Dysponentami funduszków odnowy zabytków są właściwe rady narodowe.
2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej opracowują i przedstawiają do uchwalenia właściwej radzie narodowej projekty programów odnowy zabytków i innych przedsięwzięć finansowanych ze środków terenowych funduszków ochrony zabytków, a także przedstawiają sprawozdania z realizacji tych programów.
3. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej przed przedstawieniem radzie narodowej projektów programów, o których mowa w ust. 2, zasięgają opinii organizacji społecznych i stowarzyszeń społeczno-kulturalnych, podejmujących inicjatywy społeczne w dziedzinie odnowy zabytków.
4. Środkami funduszu administrują właściwe terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej, zgodnie z programem odnowy zabytków, uchwalonym przez właściwą radę narodową.”

Art. 4. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Tryb powoływania i odwoływania kuratorów oraz inspektorów oświaty i wychowania, będących organami administracji państwowej o właściwości szczególnej, określają przepisy ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 24, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1985 r. Nr 14, poz. 60, z 1986 r. Nr 47, poz. 227, z 1987 r. Nr 14, poz. 83 i Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 7, poz. 54).”

b) ust. 3 skreśla się.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o Narodowej Radzie Kultury oraz o Funduszu Rozwoju Kultury (Dz. U. Nr 14, poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 3 po wyrazach „terenowe organy administracji państwowej” dodaje się wyrazy „o właściwości ogólnej”;

2) w art. 13:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Środkami funduszków wojewódzkich, miejskich, miejsko-gminnych i gminnych dysponują właściwe rady narodowe.”

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Funduszem administruje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej, zgodnie z planem uchwalonym przez radę narodową.

4. Rada narodowa sprawuje kontrolę wykonania zadań oraz wydatków funduszu.”;

3) w art. 14 w ust. 4 po wyrazach „terenowe organy administracji państwowej” dodaje się wyrazy „o właściwości ogólnej”.

Art. 6. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 i z 1984 r. Nr 35, poz. 187) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Przepisów ustawy dotyczących nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy nie stosuje się do osób powoływanych do pełnienia funkcji organów administracji państwowej oraz na inne stanowiska kierownicze w administracji państwowej, w trybie określonym w przepisach szczególnych.

2. Osobie odwołanej z funkcji lub stanowiska, określonych w ust. 1, która przed powołaniem na tę funkcję lub stanowisko była urzędnikiem państwowym mianowanym, przysługuje prawo do mianowania na stanowisko równorzędne z zajmowanym przed powołaniem, jeżeli osoba ta spełnia wymogi, o których mowa w art. 3 pkt 4.”

Art. 7. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 202) w art. 13 ust. 2 skreśla się.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Izby skarbowe realizują wytyczne polityki finansowej, ustalone przez wojewódzkie rady narodowe w zakresie spraw należących do władczej właściwości rad narodowych.”

b) ust. 8 skreśla się;

2) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Izby skarbowe przedstawiają Ministrowi Finansów sprawozdania ze swojej działalności.

2. Izby skarbowe przedstawiają wojewódzkim radom narodowym roczne informacje o realizacji wytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 5a, oraz okresowe sprawozdania o ustalaniu i poborze podatków oraz innych należności stanowiących dochody budżetów terenowych.

3. Urzędy skarbowe przedstawiają, na żądanie zainteresowanych rad narodowych stopnia podstawowego, okresowe sprawozdania o ustalaniu i poborze podatków oraz innych należności stanowiących dochody budżetów tych rad.”

Art. 9. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 na początku zdania wyrazy „Terenowe organy administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Rady narodowe”;

2) użyte w art. 10 ust. 2, art. 18 ust. 2, art. 19 i art. 27 ust. 1 ustawy wyrazy „wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego)” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach gospodarki energetycznej.”

Art. 10. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej, na podstawie uchwały właściwej rady narodowej,”;

2) w art. 13 w ust. 7 po wyrazach „terenowy organ administracji państwowej” dodaje się wyrazy „o właściwości szczególnej w sprawach kultury i sztuki”;

3) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rady narodowe stosownie do swojej właściwości utrzymują oraz kontrolują działalność instytucji i placówek upowszechniania kultury, tworzonych na podstawie ich uchwał, nadzorują działalność instytucji i placówek upowszechniania kultury prowadzonych przez jednostki gospodarki społecznej, jak też inne osoby prawne oraz osoby fizyczne na ich terenie.”

Art. 11. W ustawie z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) w art. 44:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środkami Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej dysponuje Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej, a środkami terenowych funduszy rozwoju kultury fizycznej — właściwe rady narodowe.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Środkami funduszu terenowego administruje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej, zgodnie z planem uchwalonym przez radę narodową.

2b. Projekty planów funduszy terenowych oraz roczne sprawozdania z wykonania planów przedstawiają radzie narodowej terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej.”

Art. 12. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „pomoc społeczną i” skreśla się;

2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „do 20 tys. mieszkańców” skreśla się;

3) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 2 skreśla się, a dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 2,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada narodowa stopnia podstawowego może, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, określać przeznaczenie środków funduszu również na inne cele związane z występującymi na terenie jej właściwości lokalnymi potrzebami społecznymi.”

4) w art. 6 ust. 3 skreśla się.

Art. 13. W ustawie z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) w art. 18:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dysponentami funduszków są wojewódzkie rady narodowe.”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Środkami funduszu administruje terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, zgodnie z planem uchwalonym przez radę narodową.

4b. Projekty planów funduszków oraz roczne sprawozdania z wykonania planów przedstawiają radzie narodowej terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.”

Art. 14. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Rady narodowe stopnia wojewódzkiego mogą, na wniosek terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, uzgodniony z Ministrem Finansów, wprowadzać na terenie swojej właściwości inne niż określone w ust. 1 opłaty lokalne i ustalać ich stawki oraz sposób poboru.

3. Wpływy z opłat, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód odpowiednich funduszków gminnych i miejskich.”;

2) w art. 15 w ust. 3 wyrazy „uzgodniony z Przewodniczącym Głównego Komitetu Turystyki” skreśla się.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60) w art. 22 w ust. 1 wyrazy „do których zakresu działania należą sprawy gospodarki komunalnej” skreśla się.

Art. 16. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant Państwowej Straży Rybackiej i jego zastępca są pracownikami urzędów wojewódzkich oraz urzędów miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.”

Art. 17. W ustawie z dnia 29 września 1986 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. Nr 36, poz. 180) w art. 6 w ust. 1 na końcu zdania kropką skreśla się i dodaje się wyrazy „lub zastępca kierownika.”

Art. 18. Rada Ministrów dostosuje w terminie do 31 grudnia 1988 r. do rozwiązań ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego zasady dysponowania i administrowania terenowymi funduszami celowymi, a w szczególności: Funduszem Gospodarki Wodnej, Funduszem Rozwoju Wodociągów i Kanalizacji w miastach oraz Funduszem Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. *Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: Z. *Surowiec*